

lovs § 292 fastlægger det trangsbegreb, som i almindelighed skal anvendes ved bedømmelsen af, om pågældende er berettiget til offentlig hjælp. Dette trangsbegreb vil derfor også kunne finde anvendelse på de trangssituationer, hvor der efter gældende lov har været adgang til at yde særhjælp, men hvor denne ordning alene har haft til formål at sikre modtageren hjælp uden tilbagebetalingspligt, medens det i øvrigt har været hensigten, at der skulle finde en almindelig trangsbetømmelse sted.

Da nærværende lovforslag forudsætter, at der kun findes én hjælpeart, hvortil der principielt ikke er knyttet tilbagebetalingspligt, vil det herefter ikke være påkrævet at opretholde de særhjælpsbestemmelser, der bygger på en almindelig trangsbetømmelse.

Til § 46.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 297, idet man dog i andet stykke har udeladt den nærmere specificering af, i hvilke tilfælde der kan ydes supplerende hjælp. Det forudsættes imidlertid, at nærmere redegørelse herfor optages i et cirkulære til loven. Vedrørende stk. 4 henvises til bemærkningerne til § 56.

Til § 47.

På samme måde, som der i § 46 er opstillet en almindelig grænse for omfanget af underholdshjælp i henhold til loven, foreslås der i nærværende paragraf fastsat visse nærmere bestemmelser om omfanget af hjælpen til kur og pleje.

Bestemmelsens stk. 1-4 svarer i det væsentlige til forsorgslovens §§ 256, stk. 2-3, 271, stk. 2, 272, stk. 2, 231, stk. 2, 234 samt 274.

Når hjælpen til massagebehandling, sygegymnastik m. v. i bestemmelsens andet stykke ikke er betinget af hensynet til pågældendes erhvervsevne på samme måde som i den gældende lovs § 272, stk. 2, betyder dette ikke en realitetsændring i forhold til nu, idet denne betingelse alene har haft betydning derved, at hjælpen kun i disse tilfælde har kunnet ydes som særhjælp, medens den i andre tilfælde, f. eks. hvor behandlingen kun har haft smertestillende betydning, har kunnet ydes som kommunehjælp.

I bestemmelsens femte stykke er der til afløsning af den gældende lovs § 334, nr. 14, indsat en almindelig bestemmelse om hjælp til befordring i sygdoms- og barseltilfælde.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 296.

Til § 49.

Bestemmelsens første stykke svarer til den gældende lovs § 293, stk. 2, med redaktionelle ændringer og de ændringer, der følger af, at enkepension og arbejdsløshedsunderstøttelse er foreslået sidestillet med de øvrige i stykket omhandlede ydelser. For enkepensions vedkommende betyder dette dog ikke en realitetsændring i forhold til gældende lovgivning, idet denne pension ville være omfattet af ordene „anden offentlig hjælp“. Derimod er arbejdsløshedsunderstøttelse foreslået indsat i bestemmelsen som følge af, at man ikke har fundet grundlag for at opretholde den særlige bestemmelse i forsorgslovens § 293, stk. 1, om adgangen til at supplere arbejdsløshedsunderstøttelse af et rådighedsbeløb, udregnet efter særlige regler. Baggrunden herfor er, at dette rådighedsbeløb kun har været udnyttet i begrænset omfang, og at man, da hjælpen i øvrigt er trangsbestemt, vil kunne afhjælpe en tilstedeværende trang efter de i øvrigt gældende bestemmelser. Hertil kommer endvidere, at den gennemførte regulering af satsene for arbejdsløshedsunderstøttelse vil mindske behovet for supplerende hjælp efter forsorgsloven.

Bestemmelsens andet stykke svarer til den gældende lovs § 293, stk. 3, idet det dog er foreslået at ophæve regelen om, at det sociale udvalg kan beslutte, at en person, der oppebærer en af de i stk. 1 nævnte arter af hjælp, skal overgå til forsørgelse efter forsorgsloven.

Til § 50.

I denne paragraf og de følgende to paragraffer omhandles hjælp til formål, der i mangel af særlige bestemmelser herom ikke ville være omfattet af den almindelige bestemmelse i § 45.

Bestemmelserne i § 50 svarer i øvrigt til den gældende lovs § 298 med de ændringer, der følger af lov af 31. marts 1960 om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende forsorgshjem m. v.). Udeladt er dog bestemmelsen i den gældende lovs § 298 om adgangen til regres mod den eller de medlemmer af det sociale udvalg, der har ansvaret for ydelsen af ulovlig flyttehjælp, idet regres kun bør kunne gennemføres, hvor dette følger af almindelige retsregler.

Til § 51.

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende lovs § 299.

Til § 52.

Bestemmelsens stk. 1 svarer til den gældende lovs § 278, stk. 1, og stk. 2 til § 57, stk. 2.